

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

30 maart 2000

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, HUISVESTING EN STEDELIJK BELEID

Interpellatie van de heer Dirk De Cock tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de vraag van de minister om een interministeriële conferentie Binnenlandse Zaken bijeen te roepen

Met redenen omklede moties

Vraag om uitleg van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de socialewoningbouw in Voeren door een v.z.w. gesubsidieerd door het Waals Gewest

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid

Donderdag 30 maart 2000

VOORZITTER : De heer Jan Penris

– *De interpellatie wordt gehouden om 10.03 uur.*

Interpellatie van de heer Dirk De Cock tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de vraag van de minister om een interministeriële conferentie Binnenlandse Zaken bijeen te roepen.

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer De Cock tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de vraag van de minister om een interministeriële conferentie Binnenlandse Zaken bijeen te roepen.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : In de radioprogramma's Actueel en De Wandelgangen van 13 maart evenals in verscheidene kranten van 14 maart werd verwezen naar een bijeenroeping van een interministeriële conferentie Binnenlandse Zaken op verzoek van Vlaams minister Johan Sauwens. De minister zou genoodzaakt zijn om op formele wijze te handelen aangezien het onmogelijk bleek om tot een informeel overleg te komen. Bovendien brachten de kranten verschillende agendapunten voor de interministeriële conferentie aan. Er was onder andere sprake van de politiehervorming, de watersnood, de districtsraden en het kiesrecht voor Vlamingen in het buitenland.

Ik wil aan de minister toch wel een aantal vragen voorleggen. Mijnheer de minister, waaruit blijkt dat het onmogelijk zou zijn om informeel contact te hebben en overleg te plegen met federaal minister Duquesne ? Welke punten wil de minister op de interministeriële conferentie precies geagendeerd zien en waarom ? Welke lessen meent de minister

uit de houding van de federale minister te kunnen trekken ?

De voorzitter : De heer Van der Poorten heeft het woord.

De heer Mark van der Poorten : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wens mij aan te sluiten bij de vraag van de heer De Cock.

Welke redenen heeft minister Duquesne aangevoerd om een informeel gesprek met zijn collega uit de Vlaamse regering te weigeren ? Heeft die interministeriële conferentie inmiddels al plaatsgevonden ? Indien ja, welke onderwerpen zijn daar dan besproken en welke standpunten zijn door minister Sauwens ingenomen ?

Is er met betrekking tot de politiehervorming al enige duidelijkheid over de kostprijs ervan voor de lokale besturen ? In hoeverre zullen de gemeenten deze kosten kunnen dragen ? In welke mate kunnen de gemeenten, indien dit niet het geval zou zijn, een beroep doen op een financiële tegemoetkoming ?

We moeten rekening houden met de financiële eisen die op de gemeenten afkomen. Ik denk aan de CAO's, de pensioenproblematiek en de vermindering van de dividenden, onder meer uit elektriciteit. Men heeft het in deze regering over belastingverlaging. Dat zal zeker een impact hebben op de financiële mogelijkheden van de gemeenten. We zouden misschien het advies kunnen inroepen van de inmiddels opgerichte Hoge Raad voor Binnlands Bestuur.

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister Johan Sauwens : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil even ingaan op de grond van de zaak en op het belang van dat gesprek.

Sauwens

Een aantal beslissingen en dossierevoluties op federaal niveau zijn van enorm belang voor de Vlaamse gemeenten. U weet dat ik bevoegd ben voor Binnenlandse Aangelegenheden in de Vlaamse regering. De belangrijkste taak daarbij is de uitoefening van het toezicht. Tegelijkertijd wens ik mijn functie echter ook te gebruiken, zoals dat ook in het verleden is gebeurd, om mee op te treden als verdediger van de belangen van de Vlaamse gemeenten in de federatie België.

Ik heb vastgesteld dat er over een aantal dossiers geen overleg plaatsvindt tussen de federale overheid en de deelstaten. Vanuit mijn hoedanigheid van minister van Binnenlandse Aangelegenheden heb ik via mijn kabinet dan ook talloze keren, zowel telefonisch als schriftelijk, om een onderhoud gevraagd met mijn federale collega Duquesne. Afgezien van een vluchtige ontmoeting bij de loting van Euro 2000, ben ik er echter niet in geslaagd een persoonlijk gesprek met hem te voeren. Wel voerden de kabinetmedewerkers een gesprek op 22 februari. Ik zag mezelf er op maandag 13 maart toe genoodzaakt om een formele bijeenroeping van een interministeriële conferentie te verzoeken. Ik betreur ten eerste dat hieraan tot vandaag door de heer Duquesne geen enkel gevolg werd gegeven.

Ik zou nu met uw goedvinden even willen toelichten in welke overlegstructuren dit federaal overlegmodel voorziet tussen gemeenschappen, gewesten en de federatie.

De grondwet heeft een coöperatief federalisme vooropgesteld. Dat betekent dat wij als volwaardige partners moeten samenwerken, op een duidelijke manier en niet vanuit een ondergeschikte positie als gemeenschappen en gewesten. We moeten samenwerken, elk vanuit zijn verantwoordelijkheid en bevoegdheid, om te beletten dat er conflicten komen. We moeten zorgen voor een zo sterk mogelijke synergie zodat de federatie België er beter van wordt.

Er zijn heel wat samenwerkingsvormen. Zo is er de vertegenwoordiging in beheers- of beslissingsorganen van instellingen van een andere overheid. Zo zijn er ook de samenwerkingsakkoorden, de overlegprocedures en, heel formeel, het overlegcomité en de interministeriële conferenties. Wat betreft die vertegenwoordiging in beheers- of beslissingsorganen, is de vertegenwoordiging van de gewesten het best gekend, bijvoorbeeld in de beheersstructuur

van de BDBH. U weet dat wij vinden dat we daar sterker in aanwezig moeten kunnen zijn, maar het is alvast een duidelijke vorm van rechtstreeks overleg.

Vervolgens zijn er de samenwerkingsakkoorden, zowel tussen de deelstaten onderling als tussen de deelstaten en de federale overheid. Er zijn verplichte en vrijwillige akkoorden. Als we het hebben over de verplichte samenwerkingsakkoorden, ligt de verwijzing naar de problematiek van het gewestgrensoverschrijdend openbaar vervoer nogal voor de hand. Er zijn destijds bij de oprichting van De Lijn afspraken gemaakt die vertaald zijn in formele samenwerkingsakkoorden tussen Vlaanderen en Wallonië. Zo is er toen bijvoorbeeld afgesproken dat de buslijn van de toenmalige NMVB zou overgaan naar het gewest waarin de meeste kilometers werden gereden. Er rijden immers bussen die de taalgrens overschrijden. We hebben een praktische afspraak gemaakt : een aantal lijnen van de TEC komen tot in Vlaanderen en een aantal lijnen van de Lijn rijden tot in Wallonië.

De verplichte samenwerkingsakkoorden tussen de federale overheid, de gemeenschappen en gewesten hebben onder meer te maken met onze internationale vertegenwoordiging en de splitsing van de provincie Brabant. Er worden ook verdragen afgesloten.

De vrijwillige samenwerkingsakkoorden hebben betrekking op de handelspromotie, namelijk op de afspraken over de aanwezigheid van de handelsattachés. De Vlaamse, Waalse en Brusselse economische vertegenwoordiging in de Belgische ambassades in het buitenland wordt daarin vastgelegd. We hebben vrijwillige akkoorden over het medisch verantwoord sporten : de lijst van dopingproducten. Vóór ik daarover een beslissing kan nemen, moet ik overleg plegen met de collega's uit de twee andere gemeenschappen.

De overlegprocedures zijn in de bijzondere wet voorzien in artikel 6, paragraaf 2 tot 6. Die handelen bijvoorbeeld over het energiebeleid, over de onroerende voorheffing en de vrijstellingen daarvan. We zijn betrokken bij een aantal federale bepalingen : over de civiele bescherming, over het statuut van de politie en de reglementering op verkeer en vervoer. We kennen een informatieplicht. We moeten elkaar op de hoogte houden over het beheer van de intercommunales.

Belangenconflicten worden geregeld door artikel 31 en 31bis van de gewone wet. De belangencon-

Sauwens

flicten in de ruime betekenis van het woord slaan op de uitoefening van de federale wetgevende macht. De gemeenschappen kunnen een procedure starten als ze vinden dat hun belangen werden geschaad. In de enge betekenis gaat het om maatregelen van de federale overheid of van een deelstaat die de belangen van een andere overheid kunnen schaden. De procedure kan leiden tot een opschorting van de maatregelen. De interministeriële conferentie neemt een beslissing.

Het Overlegcomité vormt het hoogste orgaan van de federatie. Alle deelstaatregeringen en de federale overheid zitten daar samen aan tafel, er geldt een dubbele pariteit en beslissingen worden genomen bij consensus. In het Overlegcomité kwam onder meer het Sint-Elooisakkoord tot stand. De beslissingen op regeringsniveau worden voorgelegd aan het Overlegcomité.

In de interministeriële conferenties ontmoeten de ministers elkaar geregeld. Tot nu toe hebben er tijdens deze legislatuur in totaal achttien plaatsgevonden. Ik som ze op : drie voor Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, twee voor Financiën en Begroting, drie voor Mobiliteit en Openbare Werken, geen enkele voor Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, geen enkele voor Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, geen enkele voor Onderwijs en Vorming, twee voor Werkgelegenheid en Toerisme, vier voor Leefmilieu, twee voor Landbouw en twee voor Ruimtelijke Ordening, Economie en Media. Voor Binnenlandse Aangelegenheden was er één vergadering, maar niet op ministerieel niveau.

Ik wil met de federale minister van Binnenlandse Zaken dringend een aantal zaken bespreken in een interministeriële conferentie. We moeten het hebben over de gevolgen van de politiehervormingen voor de lokale besturen, de districtsraadsverkiezingen in Antwerpen, het statuut van de lokale mandatarissen, het dossier wateroverlast en het kiesrecht voor Vlamingen in het buitenland.

Ik hoef hier niet te zeggen dat door een aantal ontwikkelingen in de komende jaren de gemeentelijke financiën ernstig onder druk kunnen komen te staan. De groeiende milieufactuur hebben we als Vlaamse overheid zelfs in handen. De factuur voor de pensioenen van de lokale administratie komt snel dichterbij. Verder worden we geconfronteerd met een daling van de inkomsten door de aange-

kondigde daling van de energieprijzen. De inkomsten uit de energie-intercommunales zullen dus dalen. Bovendien vragen steeds meer lokale besturen, vooral in landelijke gebieden, om meer financiële steun. Als we dat allemaal samentellen met de ingrijpende invloed van de politiehervorming op de gemeentebegroting, zowel op het vlak van de uitrusting en huisvesting als op het vlak van personeel, dan is het allereerste agendapunt van mijn bespreking met minister Duquesne de politiehervorming.

Ten tweede wil ik het op de interministeriële conferentie hebben over de Antwerpse districtsraden. U weet dat ik midden februari mijn principiële goedkeuring heb gegeven aan de oprichting en de rechtstreekse verkiezing ervan. EU-burgers mogen, zoals in elk van de andere 307 gemeenten, meestemmen voor de gemeente Antwerpen. Toch wordt aan de EU-onderdanen vooralsnog geen stemrecht verleend voor de negen Antwerpse districtsraden. Dit vereist een wettelijk initiatief op federaal niveau. Ik heb tot nu toe geen officieel antwoord gekregen, maar via de pers verneem ik dat minister Duquesne een wetsontwerp in die zin in het federaal parlement heeft ingediend.

Ten derde wil ik het dossier over het sociaal statuut van de lokale mandatarissen opgelost zien. U weet dat ik een nogal moeilijke houding heb moeten aannemen door de procedures die werden opgestart door enkele lokale ontvangers. Ze protesteerden tegen de voordelen die werden toegekend aan lokale mandatarissen. Gelet op de wet van 4 mei 1999 kan ik dat niet meer toelaten.

U weet dat de wet de ingangsdatum vaststelt op 1 januari 2001. Wel zouden er, in verband met het sociaal statuut van de lokale mandatarissen, via koninklijk besluit enkele uitvoeringsbesluiten kunnen worden uitgevaardigd, zowel voor het vakantiegeld en de eindejaarspremie, als voor het statuut van de niet-beschermde personen. Tot nu toe heeft minister Duquesne geen aanstalten gemaakt in die zin. Door mijn verantwoordelijkheid en mijn toezichtsfunctie, word ik echter voortdurend geconfronteerd met deze thematiek. Ik wil er dan ook klaarheid in scheppen. Ik pleit ervoor dat de federale regering deze koninklijke besluiten snel uitvaardigt. Het getuigt niet van goed bestuur dat ik niet de kans krijg om dit dossier persoonlijk te verdedigen bij de federale minister.

Vervolgens is er het dossier van de wateroverlast. Ik heb, ten behoeve van de gemeentebesturen, gepleit voor een versnelde afhandeling van het dos-

Sauwens

sier van de overstromingen. Meer bepaald gaat het om de onweders en wateroverlast van 31 mei 1999 in de provincie Vlaams-Brabant en in Brussel, de zware regenval van 4 en 5 juli 1999 in Limburg evenals de overstromingen van eind december 1999. Er worden vragen over gesteld. Bovendien zijn we hier rechtstreeks en onrechtstreeks bij betrokken via het noodfonds. Ook hier slagen we er niet in om duidelijkheid te bekomen vanwege het federale niveau.

Ten slotte wil ik het nog hebben over het stemrecht voor het Vlaams Parlement voor Vlamingen in het buitenland. Op 29 september 1998 heeft de toenmalige federale regering deze problematiek geregeld in een wetsontwerp. Ze heeft evenwel nagelaten dit bij bijzondere wet te doen. Het gevolg is dat de uitgewerkte regeling alleen van toepassing is voor de federale wetgevende Kamers en niet voor het Vlaams Parlement. De verkiezingen van 13 juni 1999 hebben aangetoond dat de uitgewerkte procedure vereenvoudigd moet worden en kosteloos moet zijn. Daartoe werd enkele maanden geleden op federaal niveau een interkabinettenwerkgroep opgericht. Een wetsontwerp ligt ondertussen voor advies bij de Raad van State.

Ondanks het herhaaldelijke aandringen weigert de federale overheid voorsnog de regeling voor de deelstaatsparlementen in de besprekingen op te nemen. Ik betreurt dat ik er niet in slaag om overleg tot stand te brengen met de federaal verantwoordelijke over dit soort communautair-neutrale dossiers, die in een federatie nochtans nogal evident zijn.

Ik stel vast dat de theorie van het overlegmodel in het coöperatieve federalisme niet overeenkomt met de praktijk, alleszins niet wat mijn bevoegdheden betreft. Dat blijkt ook uit een aantal andere dossiers zoals het dossier Zaventem, de oplossing van de dioxinecrisis, de invulling van het grootstedenbeleid, het overleg rond de particuliere ziekenhuizen, enzovoort. Ik merk, vanuit mijn ervaring, dat het Belgische overlegmodel op een aantal cruciale sectoren niet werkt.

Ik zie me dan ook genoodzaakt om vandaag via minister-president Dewael premier Verhofstadt te gelasten om ook voor dit geval met een vorm van crisismanagement te starten. Ik heb dit gisteren op het kernkabinet aangekondigd en het aan minister-president Dewael formeel gevraagd. Het is aan de federale premier om terzake de interministeriële

conferentie bijeen te roepen en desnoods deze problematiek aan te kaarten op het overlegcomité.

Ik betreurt dat ik deze wat harde en moeilijke weg moet bewandelen. Ik zie echter geen andere manier om deze voor Vlaanderen belangrijke dossiers te helpen deblokken op het federale niveau.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Ik dank de minister voor dat uitgebreide antwoord.

Mijnheer de minister, ik onthoud vooral dat u de vraag hebt gesteld in verband met uw bekommernis over de gevolgen van de politiehervorming en in verband met de oprichting van de districtsraden in Antwerpen. In de negen Antwerpse districtsraden hebben de EU-burgers voorlopig nog geen stemrecht. Er moet hieromtrent een federale wetgeving komen.

Ik onthoud ook dat u het probleem van het sociaal statuut inzake de bezoldigingsregeling van de lokale mandatarissen ter harte neemt en dat u ijvert voor een versnelde afhandeling van de dossiers over wateroverlast.

Het stemrecht voor Vlamingen in het buitenland is een ander belangrijk item. Ik begrijp dat u die zaken wilt deblokken en via overleg met het federale niveau tot een optimale werking wilt komen van de structuren binnen deze federale staat en binnen de deelstaat Vlaanderen.

Er zal een met redenen omklede motie worden ingediend.

De voorzitter : De heer Van der Poorten heeft het woord.

De heer Mark Van der Poorten : Ik dank de minister voor zijn antwoord en voor de verduidelijking van de diverse overlegmodellen. Toch verbaast het mij hoe de onwil van de federale minister van Binnenlandse Zaken zich hier manifesteert. Misschien hebt u, mijnheer de minister, de brieven in het Nederlands opgesteld. Wie weet heeft de heer Duquesne dat niet begrepen.

U zegt dat de theorie van het overlegmodel niet klopt met de praktijk. Van deze incongruentie zou volgens mij geen sprake zijn als die manifeste onwil er niet zou zijn. Ik vind het dan ook correct van u om via de minister-president aan de federale

Van der Poorten

premier te vragen om terzake een interministeriële conferentie samen te roepen.

Met redenen omklede moties

De voorzitter : Door de heer De Cock en door de heer Van der Poorten werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Johan Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de socialewoningbouw in Voeren door een v.z.w. gesubsidieerd door het Waals Gewest.

De voorzitter : Aan de orde is de Vraag om uitleg van de heer Van Vaerenbergh tot de heer Sauwens, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport, over de socialewoningbouw in Voeren door een v.z.w. gesubsidieerd door het Waals Gewest.

De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil het hebben over wat eigenlijk een oud zeer is. Onlangs werd mijn aandacht echter opnieuw op deze problematiek gevestigd.

In de Franstalige pers werd breed uitgesmeerd dat er in Voeren nood was aan betaalbare woningen. De Franse Gemeenschap zou er gaan samenwerken met een privé-onderneming om nieuwe percelen van een boerderij te kunnen aansnijden voor socialewoningbouw.

Is het mogelijk dat de Franse Gemeenschap, langs de omweg van een vzw, sociale of andere woningen zou kunnen oprichten in Voeren ? Naar het schijnt

heeft men een maatregel genomen om die gronden te beschermen. Hoe staat het met deze situatie ?

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister Johan Sauwens : Dankuwel, mijnheer de voorzitter, collega's, ik zal eerst iets zeggen over de bescherming. Het dossier van de bescherming van boerderij Den Hof – beter bekend als hoeve Hendrickx – en het bijbehorend landschap met de historische site Den Bongard, is een belangrijk dossier omwille van zijn inhoudelijke intrinsieke wetenschappelijke en historische waarde.

De grotendeels achttiende-eeuwse hoeve is op zichzelf al waardevol, maar wordt nog interessanter doordat tegenover het woonhuis, in de grote huiswei, de resten liggen van de herenwoning van Sint-Martens-Voeren. Tussen hoeve Hendrickx en de wijk Kwinten heeft vroeger een kasteel gestaan.

Het ontwerp van lijst van de voor bescherming vatbare monumenten en stads- en dorpsgezichten, opgemaakt bij ministerieel besluit van 10 juni 1999 door minister Martens, werd een eerste maal betekend op 27 juli 1999. Overeenkomstig het decreet van 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten werd de gemeente verzocht een openbaar onderzoek te openen. De gemeenteraad van Voeren van 15 september 1999 besliste eerst juridisch advies in te winnen over de vraag of het ministerieel besluit beantwoordt aan het wettigheidsbeginsel. Bij brief van 23 september 1999 deelde de gemeente mee ongunstig te adviseren.

De gemeente weigerde aanvankelijk het openbaar onderzoek te voeren en verzocht om een vertaling van het dossier. Zowel de gemeente als de Waalse vzw dienden een verzoekschrift tot nietigverklaring van de voorlopige bescherming in bij de Raad van State. Het ontwerp van lijst werd een tweede maal betekend op 7 december 1999, met een Franse vertaling van de bepalingen die van belang zijn. Op 23 maart 2000 liet de gemeente weten dat het openbaar onderzoek was afgerond en dat er geen bezwaarschriften werden ingediend. Het feit dat de gemeente uiteindelijk toch een openbaar onderzoek voerde, kan worden verklaard door de decretale bepaling die ik destijds zelf heb laten invoeren. De provinciegouverneur kan immers het onderzoek laten uitvoeren in plaats van een onwillige gemeenteraad.

Na de gunstige adviezen van de provincie Limburg, dienst Ruimtelijke Ordening, en de Provinciale

Sauwens

Commissie voor Monumenten en Landschappen, zal de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen eerstdaags haar advies uitbrengen. Als dat gunstig is, kan ik besluiten tot de definitieve bescherming.

Den Hof is op het gewestplan ingekleurd als landelijk woongebied. Op 16 augustus 1999 werd een verkavelingsaanvraag aan de cel Monumenten en Landschappen in Limburg overgemaakt van de vzw Association Wallonne pour la Promotion du Logement, de 1' Action Sociale et du Tourisme. Het verkavelingsdossier ingediend door eerste schepen Droeven, voorzitter van de Waalse vzw, werd door de gemeente goedgekeurd. In het Franstalige huis-aan-huis-blad Le Fouron van 5 mei 1999 sprak de heer Droeven, toen nog tewerkgesteld op het kabinet van voormalig Waals minister-president Collignon, duidelijke taal. De vzw kadert in de opdracht van de heer Collignon om de Franstaligen in Voeren te helpen. Het lijkt dan ook weinig twijfel dat de bouwpercelen, met de hulp en steun van de Waalse regering, vooral aan Waalse gezinnen ter beschikking zullen worden gesteld.

Het is onaanvaardbaar dat een Waalse vzw met zetel in Aubel, op site Den Hof bouwpercelen ter beschikking wil stellen. Gezien de cultuurhistorische waarde die aanleiding heeft gegeven om Den Hof op de ontwerplijst te plaatsen, bracht de cel Monumenten en Landschappen in Limburg op 10 september 1999 een ongunstig advies uit. Het advies van Monumenten en Landschappen is bindend voor zover het negatief is of voorwaarden oplegt. Ook de gemachtigde ambtenaar van Stedenbouw bracht ongunstig advies uit. Op 24 november 1999 werd de vergunning geweigerd. Bij brief van 22 december 1999 werd beroep aangetekend bij de provincie Limburg. De betrokkene werd door gedepu-

teerde De Turck gehoord op 14 maart 2000. Op 15 maart 2000 heeft de bestendige deputatie haar beslissing met drie weken verdaagd.

Het Waals Gewest heeft geen enkele bevoegdheid op Vlaams grondgebied. Het kan wel, al dan niet met een privé-ondernemer, binnen het grondwettelijk bevoegdheidskader woningen bouwen. Ik wil niet vooruitlopen op de beslissing, maar het lijkt me niet opportuun, zelfs allerminst evident, dat er woningen gebouwd worden in een historisch beschermd waardevol gebied. De bestendige deputatie van Limburg neemt een afwachtende houding aan. Voor meer informatie zult u minister Van Mechelen moeten ondervragen.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Deze zaak interesseert me vooral omdat we graag sociale woningen zouden bouwen in Brussel. Als Wallonië dat mag doen in Voeren, mag Vlaanderen dat toch ook in Brussel ? Verder ga ik met de minister akkoord dat de beschermde monumenten en landschappen beschermd moeten blijven. Ik zal me inderdaad tot minister Van Mechelen richten in verband met de bouwvergunning.

Minister Johan Sauwens : Strikt genomen kan het Vlaams Gewest in Brussel inderdaad bouwactiviteiten ontwikkelen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.39 uur.*
